

SOCIALMINISTERIET

København, den 28. februar 1961.

I forbindelse med skrivelse herfra af 14. februar 1961 skal man i anledning af, at udvalget i skrivelse af 2. februar 1961 har udbedt sig oplysninger om det i Norge foreliggende udkast til ændrede refusionsregler, specielt om opholdskommunerefusion (udvalgets spørgsmål 7), oplyse følgende:

Ad spørgsmål 7.

Det omhandlede udkast til *lov om social omsorg* bygger på den forudsætning, at de gældende regler om hjemstavnsret m. v. og dermed *enhver form for mellemkommunal refusionsopgørelse skal bortfalde*. Efter lovforslagets § 1 skal en kommune yde socialhjælp til den, der opholder sig i kommunen, uden at der kan kræves refusion fra vedkommendes bopælskommune. I enkelte tilfælde kan imidlertid opholdskommunen henviser en person, som har bopæl i en anden kommune, til at søge hjælpen udbetalt i denne kommune, hvilket i alt væsentligt svarer til den ordning, der er foreslået i § 19, stk. 2, i det for folketinget forelagte lovforslag. Såfremt en sådan henvisning finder sted, opstår der ikke refusionskrav mod den tidligere opholdskommune.

Den eneste bestemmelse om refusion ifølge det norske lovudkast indeholdes i forslaget § 14 og omhandler refusion fra *staten* til kommunerne i følgende tilfælde:

- a) udgifter til socialhjælp til personer, der ikke er i besiddelse af norsk statsborgerret,
- b) udgifter til nødvendig rejsehjælp fra ankomststedet i Norge og til bopælskommunen i tilfælde, hvor en person er hjemsendt til Norge.

I de nævnte tilfælde refunderes udgifterne fuldt ud af statskassen.

Ud over den nævnte statsrefusion er det forudsat, at den norske stat som hidtil skal yde tilskud til omstreferes bosættelse.

Det kan oplyses, at der fra de norske kommuners side er henstillet, at staten skal påtage sig at bære forsørgelsesudgifterne i større omfang, end lovudkastet forudsætter, men at der endnu ikke er taget endelig stilling til dette ønske.

I skrivelse af 16. februar 1961 har udvalget endvidere udbedt sig socialministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

[Spørgsmål 14-19].

I denne anledning skal man udtale følgende:

Ad spørgsmål 14.

Dette spørgsmål vil senere blive besvaret [se sp. 751].

Ad spørgsmål 15.

Man har herom bl. a. udbedt sig en udtalelse fra samtlige amter og skal, når svar er modtaget, vende tilbage til dette spørgsmål [se sp. 753].

Ad spørgsmål 16.

Det må efterhånden anses for almindelig anerkendt, at bevarelse af de naturlige tænder eller om fornødent erstatning af disse med protese er af sundhedsmæssig og helbredsmæssig betydning. Under hensyn hertil og til den danske tandlægestands niveau finder socialministeriet det ubetænkeligt at overlade det til tandlægerne at afgøre, om og i hvilket omfang behandling i det enkelte tilfælde er påkrævet.

§ 47, stk. 1, vil herefter kunne affattes således: „Hjælp til kur og pleje i henhold til § 45 omfatter ud over betalingen af lægehjælp tillige betaling for udstedelse af lægeattester samt nødvendig tandlægebehandling.“

Ad spørgsmål 17.

Hjælp til anskaffelse af tandprotese hos en tandtekniker har hidtil ikke kunnet ydes